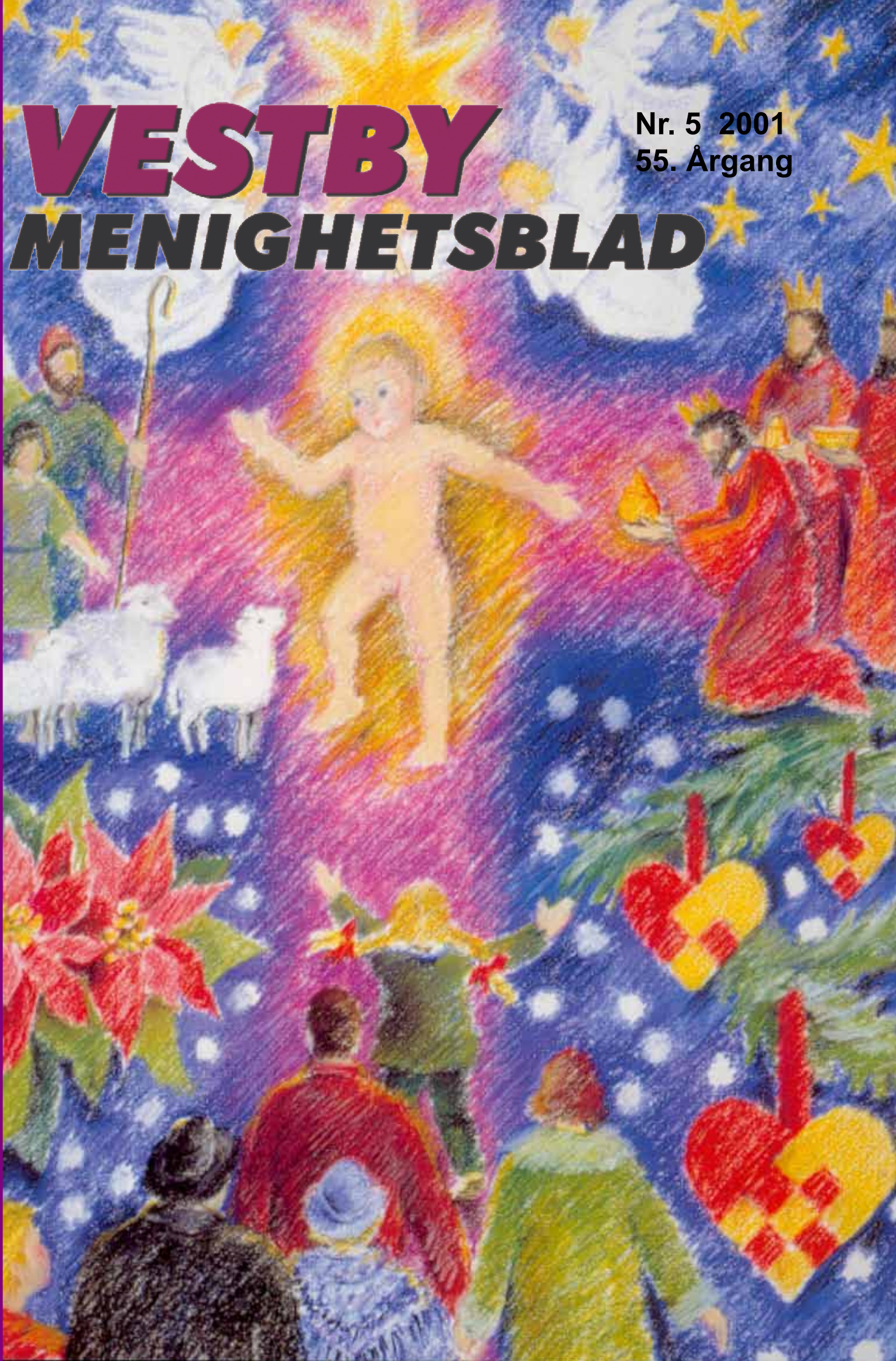

VESTBY **MENIGHETSBLAD**

Nr. 5 2001
55. Årgang

VESTBY MENIGHETSBLAD

Utgis av menighetene i Garder, Hvitsten, Såner og Vestby

Redaksjon:

Kirsten Gustavsen (red.),
Egil Gustavsen (layout),
Arne Eriksen,
Jørgen Christensen.

Redaksjonens postadresse:

Ugleveien 16, 1555 Son Trykk: Vestby Grafiske
Tlf. 64 95 84 63 e.18.00 Distribusjon: Frivillige
Postgiro 0806 3035557 Opplag:5000
E-post: vestby.menighetsblad@c2i.net
Internett: <http://home.c2i.net/eggustav/menblad>

Stoff til neste nummer av menighetsbladet må være levert, helst på diskett eller via e-post, senest fredag 25.januar. Bladet kommer ut ca. 20.februar.

HVEM HVA HVOR NÅR?

Kirkekontoret i Vestby

Besøksadresse:
Vestbytorget 2.etg.
Postadresse:
Postboks 122
1541 VESTBY

Her finner du:

Kirkevergen som bla. driver med administrasjon og drift av kirker og kirkegårder, gravstell og festeavtaler. Kirkevergen har kontortid 08.00-15.30. Tlf. 64 98 03 87 og 64 98 03 88 Fax 64 98 03 71

Kirkekontoret kontaktes når det gjelder de kirkelige handlinger som gudstjenester, dåp, konfirmasjon, vigsel, begravelser, konserter og korvirksomhet. Her kan du også henvende deg angående utskrift fra kirkebøkene.

Kirkekontoret har kontortid fra 09.00-14.00.
Tlf. 64 98 03 70
Fax 64 98 03 71

Menighetssekretær Marit Roos Hansen finner du også på kirkekontoret, og hun kan kontaktes vedrørende bl.a. barne- og ungdomsarbeide og konfirmantarbeide.

Menighetssekretæren har kontortid fra 09.00 – 14.00.
Tlf. 64 98 03 76
Fax 64 98 03 71

Såner menighetscenter

Brevikveien 80, 1555 SON

Stabens private telefonnummere:

Kirkeverge Tore Remme
Tlf.66 99 23 90

Sokneprest Marit Bekken
Tlf. 64 94 12 83
Mobil 95 70 54 69

Kapellan Jørgen Christensen
Tlf. 64 95 30 99
Mobil 92 41 08 13

Vikarprest Fredrik Onstad Larsen
Mobil 97 18 65 99

Menighetssekretær Marit Roos Hansen
Tlf. 64 95 10 89
Mobil 92 08 24 08

Kirketjenere:
Leder for kirkene Bjørn Saugstad
Tlf. 69 28 73 11
Mobil 91 54 53 72

Leder for kirkegårdene Ingar Svenningsen
Tlf. 64 95 09 29
Mobil 41 45 87 50

Kåre Nilsen
Tlf. 69 28 99 59

Arne Ekse
Mobil 93 85 43 82

Vestby Frivillighetssentral:

v/Kristin Budsberg Gurvin
Møllevien 4 (2.etg.)
1540 VESTBY
Tlf 64 95 25 60
Fax 64 95 20 98 Email: frvs@online.no
Tlf. privat 69 27 57 87

Ledere i menighetsrådene- private telefonnummere:

Vestby: Britt Jane Andreassen
Tlf. 64 95 02 28

Såner: Frøydis Tegneby
Tlf. 64 95 52 46

Garder: Målfrid Øvrevik Mjærum
Tlf. 64 95 25 22

Hvitsten: Berit Helleve Asdal
Tlf. 64 95 52 46

Leder i Vestby kirkelige fellesråd
Inger Brit Lea
Tlf. 64 95 05 84

Vi trenger hjelp!!

For at det menighetsbladet du sitter med i handa skal kunne komme så langt, må en rekke frivillige gjøre en innsats: Planlegge, skrive, redigere og dele ut. Vi vil gjerne være flere på alle disse områdene. Om du kunne tenke deg å være med en periode (vi er ganske bevisst på at det er lov å gi seg etter en stund..), er du velkommen til å ta kontakt med kirkekontoret. Adresser, telefonnummer osv. finner du ovenfor.

Denne gangen fokuserer vi spesielt på utdelingen av bladet. Ingen har vel unngått å se at det bygges mange nye hus i kommunen vår for tiden, og det fører til flere postkasser å putte menighetsblader i. Vi trenger derfor flere frivillige til å dele ut bladet. Det dreier seg om fem ganger i løpet av et år, og jo flere vi er, desto færre postkasser blir det å fylle. Og en spasetur er sunt! Vi har fått tilbakemeldinger på at bladet ikke kommer fram til alle. De vi får vite om, prøver vi å gjøre noe med. Derfor: Hvis du hører om noen som ikke får bladet, så meld fra til kirkekontoret!
Hilsen Redaksjonen

Her er
**SPARE-
GRISEN**
vår igjen..

..bare for å minne om giroblankettene som følger med bladet denne gangen. Det dere sender inn på dem, er et kjærkomment og viktig tilskudd til driften av bladet!

Tusen takk!

Jul er Gud med oss

Kjære medkristne i Borg bispedømme!

Denne julehilsen til dere skrives etter et møte med unge mennesker som er redde. En hel verden lever i sjokk etter katastrofen i USA den 11.september, og vi ser bilder fra bombing i Afghanistan og hører om miltbrann og biologisk krigføring. I kveld forsøker jeg å lytte til engelens ord til redde hyrder julenatt: ”Frykt ikke! Jeg kommer til dere med en stor glede!”

Barnet som ble født i Betlehem, fikk navnet Jesus – Gud frelser. Men i Bibelen kalles han også Immanuel – Gud med oss. Nå har ”Gud med oss” også vært inskripsjon på belter til soldater i krig. Men det er en avgrunn mellom innskriften på disse belter og han som ble født i Betlehem.

For den Gud som er Jesu Kristi Far og vår Far i himmelen, han kommer ikke med hærmakt, men som et lite barn. Han kommer ikke for å ødelegge, men for å frelse. Han kommer ikke for å ta liv, men han gir sitt liv – hengt på et kors av romerske soldater. Slik går han inn i ondskapens rike for å sone vår synd og gi oss nytt liv: Alle dem som tar imot ham, gir han rett til å kalles Guds barn, sier evangelisten Johannes.

Når Jesus blir født, er det ikke en idyllisk verden med skjønnhet og harmoni han kommer til. I en slik drømmeverden ville det aldri være behov for en ”Gud med oss.” Nei, han kommer til den virkelige verden som alle får kjenne på kroppen en eller annen gang, et eller annet sted – med tilfeldig vold og terror, med fattigdom og lidelse, med trøstesløs sorg og ondskap både rundt oss og i oss. Derfor går også den oppstandne og levende Jesus sammen med oss i vårt daglige strev, han deler vår smerte og gråter våre tårer, han lider våre fornedrelser og bærer oss i våre liv.

Slik skal vi denne jul igjen lytte til engelens ord: ”Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede!” For han vi nå skal feire, han er Jesus Immanuel - Gud med oss. Velsignet julefest i Jesu navn!

Ole Chr M Kvarme
Biskop i Borg

VESTBY MENIGHETSBLAD

*ønsker sine lesere
en oppbyggelig adventstid
og en
God Jul!*

Såner og Hølen

Sanitetsforening

arr.sin årlige juletreffest
lørdag 29.desember
kl.16.00

på Hølen skole.

**ALLE HJERTELIG
VELKOMMEN!**

Menighetsbladet starter i dette nummer en artikkelserie om sogneprester i Vestby etter 1935. Serien begynner med sogneprest Arne Thu.

Arne Thu, sogneprest i Vestby 1935-42

”Kristen mann og mandig kristen”

I rekken av geistlige i Vestby lyser navnet Arne Thu med en egen glans. Med sin statelige skikkelse og romslige holdning tok han menigheten i sin favn da han i 1935 kom til Vestby etter å ha vært misjonær i India i 15 år. Under krigen viste han en fast holdning overfor okkupasjonsmakten. Ved sin død på Grini i 1944 ble han Martyrpresten fra Vestby. Vennen William Schübeler betegnet Arne Thu som ”kristen mann og mandig kristen”, en beskrivelse som alle som kjente Arne Thu, vil si seg enig i - en ydmyk tjener og en myndig leder.

Arne Eriksen

Unge år

Arne Thu ble født i Sandnes 16. mars 1891, som sønn av byggmester Palle Thu og hustru Inger Gurine. Den unge Arne Thu gikk i lære hos sin far, og la for dagen et godt håndlag. Men en religiøs vekkelse førte til at hans liv tok en annen retning. Snekerhammeren ble lagt bort, selv om han sikkert fikk nytte av den også ute på misjonsmarken. Så ble det artium eller ”studenteksamen” - ved Kongsgård skole i Stavanger i 1912, og deretter fulgte teologiske studier ved Menighetsfakultetet i Oslo. I 1918 inngikk Arne Thu ekteskap med Helene Birgitte Nilsen. Ekteparet ble viet i Nordstrand kirke. Som utdannet teolog ble Arne Thu 19. juni samme år utnevnt til stiftskapellan i Bjørgvin. Men allerede året etter gikk han over i misjonens tjeneste, og ble femten år i India som misjonær i Santalmisjonen.

15 år i Dhoromphur og Benagaria

I 1920 ankom misjonær Arne Thu sammen med hustru Helene Birgitte til Dhorompur misjonsstasjon i Santalistan, som den første misjonær på stedet etter at stasjonen hadde stått tom i ca 20 år fra den var ny. Men Santalmisjonen hadde godt fotfeste i regionen for øvrig. I Dhorompuområdet var det imidlertid ikke mange kristne, og fra et misjonssynspunkt stod det nok skralt til. Den unge misjonæren fikk

nok raskt en mer realistisk forståelse av situasjonen enn den han kanskje hadde fått med seg hjemmefra. For en helt ny misjonær kunne nok arbeidet og menighetslivet slik det artet seg, synes primitivt og fattigslig. En av Arne Thus misjonærkolleger skrev ned følgende: ”Her var ikke rare forholdene da jeg tok fatt. Av de eldste var der én som kan lese utmerket, to litt, en ytterst slett og to intet. Å nei, her er nok ikke så storartet her ute som det mange tider kan se ut etter beretninger og fortellinger. Noget av det første jeg skal se å få i stand her i Dhoromphur, er en ny kirke, for det er simpelt hen blasfemi å kalle det Guds hus, det vi har.”

Dhoromphur hadde alltid vært en hard arbeidsmark, og Arne Thu møtte store utfordringer. Han høstet rike erfaringer i et distriktsarbeid, som mer var en pionerinnsats enn et oppbyggende menighetsarbeid. Alt kom hedningene til Thu med, alt skulle han hjelpe dem med, alt skulle han kunne. Alt får en misjonær bruk for. Hver dag dro han ut for å forkynne evangeliet i landsbyene. En gang kom han ikke hjem før neste dag. Han og de eldste måtte overnatte under et tre. De sa til ham at han måtte spare seg selv litt. Men Arne Thu svarte: ”Jeg er min egen herre. Jeg vet at ingen kan kontrollere meg. Derfor gjelder det for meg å passe på selv, så jeg ikke stjeler av Vår Herres tid.” Santalene var glade i berusende drikkevarer, de drakk

Sogneprest Arne Thu, slik ”vi over 60” husker ham fra hans tid i Vestby.

med begjærighet gjæret palmesaft. Det kunne hende at misjonæren reiste fra plass til plass i 14 dager uten å treffe på edrue mennesker. Når de ble beruset, kunne santalene være uregjerlige og farlige. Og de var slett ikke alltid vennlige når de var edrue heller. Men Arne Thu vant mange gjennom sitt vennlige og omsorgsfulle vesen. Stedets poståpner pleide å kaste posten ned på bakken foran Thu når han skulle levere posten til misjonsstasjonen. Thu likte ikke dette, men poståpneren, som var troende muslim, forklarte at han ville bli uren hvis han holdt i et brev samtidig med Thu. Som et eksempel på de primitive og farlige forhold kan det passe med episoden om ”den truende elefanten”: Arne Thu med følge kjørte bil til en annen misjonsstasjon for å hjelpe en syk kollega. Underveis fikk de beskjed om at en svær vill elefant hadde tråkket store huller i ei bru de måtte over. Brua var helt ramponert. Det viste seg å stemme fullt ut. Men elefanten hadde samtidig sørget for

materialer til reparasjonen, den hadde knust et helt hus like ved. Planker fra dette huset ble lagt over brua, og over kom de. Men litt lenger fremme møtte de elefanten selv. Sjøføren brukte bilhornet så kraftig at dyret ble skremt og tok flukten. Hadde elefanten angrepet, ville det vært ute både med bil og passasjerer.

I 1928 ble Arne Thu bestyrer av presteskolen i Benagaria. Han gjorde her et betydelig arbeid for å heve nivået i utdannelsen av innfødte prester og menighetsarbeidere. Han var tilhenger av å stile litt høyt, da santalmenighetene ikke kunne bli selvstendige uten godt utdannede ledere. Arne Thu og familien forlot Santalistan i begynnelsen av 1935, et stort tap for misjonen. I første omgang var det ingen til å overta hans gjerning ved presteskolen, "Divinity School". Som "avskjedsgave" etterlot misjonær Thu seg "Innledning til Nytestamentet", som han selv hadde oversatt til santalspråket.

Sogneprest i Vestby

I 1935 gikk Arne Thu inn i embetet som sogneprest i Vestby. Omstillingen fra Det fjerne Østen til det den gange meget landlige Vestby gikk prikkfritt. Fru Helene Thu var en dyktig prestefru i den romslige prestegården. Barneflokket, Palle, Arne jr., Einar og Gudrun fikk snart gode kamerater blant ungdommen i bygda. Presten sjøl var staut, sterk og godlynt. Hans lune humør gjorde det lett å få kontakt med menneskene i Vestby. "Det fulgte glede med han Thu," det sier alle som husker tilbake til denne tiden. Og presten satte pris på dette stedet som var blitt hans virkefelt. "Nå ser vi ned i staden Vestby," sa Thu ofte når misjonsfolket i flokk og følge kom opp på Sundbytoppen på vei hjem fra misjonsmøte i Garder. Misjonens sak stod jo prestens hjerte nær, og han ble et naturlig midtpunkt blant misjonsvennene i Vestby. Fra misjonstiden brakte presten med seg viten om fremmede folk og land. På sin fengslende måte fortalte han om opplevelser under fjerne himmelstrøk.

Vestby Korforening på utflukt i 1938-39. Arne Thu synger tenor av hjertens lyst - bakerst til venstre.

Sin stemme, en meget god tenor, fikk han også etter hvert anvendelse for som korsanger i Vestby Korforening. Korforeningen virket den gangen som et rent menighetskor. Arne Thu trådte inn og blandet sin sonore røst med resten av sangerflokket. En forsterkning som koret sikkert trengte. Vestby Korforening ble stiftet i 1937, og hadde ikke så mange medlemmer i denne første tiden.

Sogneprest Arne Thu var klar og konsekvent i sin forkynnelse. Sin tiltredelsespreken holdt han Allehelgensdag 3. november 1935 i Vestby kirke. Han var ikke sneversynt, heller ikke dømmende. Han hadde en klippefast tro på Guds nåde, og kom ofte i sine prekener inn på Guds kjærlighet til alle mennesker, selv den dypeste falne. Men så kom tyngre tider. Våren 1940 samlet krigsskyer seg truende over vårt land. Det fortelles at en kveld satt Arne Thu sammen med noen av vennene i menigheten. De første 8 dagene av april måned 1940 var passert. Sognepresten sa: "I morgen tidlig har vi tyskerne i Stavanger!" Det viste seg snart at han ikke var mange timene fra sannheten - - -

Arrestert i 1942

Fra første stund etter 9. april 1940 la Arne Thu for dagen en fast hold-

ning overfor okkupasjonsmakten og nazistene. Dette i kombinasjon med at han i sin livsførsel fulgte Kristi ord om å vende det annet kinn til. Det varte ikke lenge før tyskerne og deres norske venner forstod at de her stod overfor en personlighet med stor innflytelse og en rank holdning. En dag kom noen tyskere til prestekontoret og forlangte å få granske kirkebøkene. Thu spurte forundret om de ikke visste at disse bøkene var belagt med taushetsplikt. Det endte med at de besøkende måtte gå med uforrettet sak. Ved en annen anledning fortelles det at en lignende "delegasjon" dukket opp med beskjed om at de skulle henge opp et bilde av Hitler på veggen i prestegården. Nei! sa Thu. Disse var imidlertid av et mer pågående slag, og til slutt sa presten: "Ja, ja, jeg har for resten et bilde av en tysker på veggen fra før. Dere kan jo henge dette under det." Det viste seg at "den andre tyskeren" var ingen ringere enn Martin Luther. Hva det endelige utfallet ble, vites dessverre ikke. Etter at krigen hadde vart en tid, kom det fra "myndighetene" et skriv til sogneprestene med ordre om å sende inn oppgave over hvor mange klokker sognets kirker hadde, samt vekten på klokken. Fra presten i Vestby skal svaret ha vært: "Jeg er ansatt som sogneprest,

ikke kirkeraner!”

Men det var tydelig at sogneprest Arne Thu ble passet på med mistenksomme øyne og ører. Det fantes de som var ute etter å få ham arrestert og fengslet. Så kom den skjebnesvangre 1. juledag 1941.

Sogneprestens preken ble funnet uakseptabel i ”visse kretser”, og Arne Thu ble anmeldt. Fra det

nyorienterte Kirkedepartementet ble svaret at man ikke fant noe direkte straffbart i prekenen (selv om de ikke likte den). Men anmelderne ga ikke opp så lett, og Thu fikk ordre om å møte på Victoria Terrasse 12. februar 1942. Sin siste gudstjeneste i Vestby forrettet han 4 dager før, søndag 8. februar. Etter forhør ble Thu satt på Møllergt. 19. Deretter bar det til Grini. Fangetilværelsen var som vi vet, ikke lett. Blant annet var det alt for lite mat for den store, kraftige karen. Fra tid til annen kom det inn en pakke, mer og mindre i det skjulte. Av og til kunne han ”identifisere” pakken og kjenne at den stammet fra hushjelpen i Vestby prestegård, Kari Vangen, som var dyktig og oppfinnsom i sine kjøkkenkunster. På

Grini var Arne Thu av dem som alltid holdt motet oppe. Han henviste til sin bibel og til Haag-konvensjonen, og var til stor trøst for mange andre fanger. Så skjedde det: En sommerdag 1944 ble det gitt ordre til straffeksessis for fangene i brakke 12. Denne brakken var stadig i søkelyset. Straffeksessisen bestod i rask springmarsj, stadig

Biskop i Borg, Ole Chr. M. Kvarme ved minnesteinen over Arne Thu etter gudstjeneste i Vestby kirke 9. april 2000.

kom ordren ”hinlegen!” og fangene måtte kaste seg rett ned på bakken. Deretter opp igjen, og slik fortsatte det. Hele tiden med ropene fra ”kommandantene:” Los! Los! Etter en stund stupte Thu over ende og ble liggende bevisstløs. Etter å ha blitt lagt inn på brakken senere på dagen, reiste han seg ikke mer, og døden inntrådte 27. juni 1944. De pårørende fikk, vi må vel si overraskende nok, tillatelse til å føre båren til Det nye Krematorium i Oslo, hvor pastor G.B. Scheie forrettet. 12. august 1945 ble Arne Thus urne satt ned på Vestby kirkegård, rett innenfor hovedinngangen. Året etter kom minnesteinen på plass - hugget av Anne Grimdalen.

Kilder:

Prost Olaf W. Haaje: Artikkel i Moss Avis lørdag 19. april 1980.

Materiale fra Normisjon.

Knut Werswick: Manuskript til biografi over Arne Thu.

Dødsattesten, utstedt 16. september 1945, bekrefter at Sogneprest Arne Thu døde på Grini 27. juni 1944.

Gi ære –

Betraktning av Joachim Grün,
Peterstiftelsen

Dette er en hard fortelling for våre bløte narsissistiske sjeler. Dette ordet fra en av ørkenfedrene har virket i åndelig veiledning i det første og snart også i det andre årtusen. La oss prøve å forstå det fra innsiden!

Å ære den andre

Slik alle planter trenger vekst til å utfolde seg, slik er vi mennesker avhengig av hverandres gode ord. Skal et barn modnes frem med sunn selvfølelse må vi være raus med oppmuntrende og anerkjennende ord. Vi trenger alle å bli speilet for at vi kan bli fast og kraftfull i våre gode gjerninger. Våre medmenneskers gode ord kan legge seg som en æreskåpe rundt oss og gjøre det lettere å gå oppreist. Når vi tar æren fra hverandre, krenker vi hverandre. Derfor skriker salmebederen: ”Hvor lenge skal min ære krenkes?” (Ps 4.3) Eller: ”La meg få min ære tilbake” (Ps 71.21) Salmebederen vet at også æren kommer fra Gud som et av livets nødvendige goder. (Ps 84.12 – 91.15)

Derfor oppfordres vi også i det nye testamentet å ”gi ære til den dere skylder ære” (Rom 13.7) Vi påminnes å gi keiseren ære (1.Pet. 2.17) og Paulus legger vekt på at menigheten i Filippi viser ære til en av hans utsendte (Filipp. 2.29) og i rammen av de 10 bud oppfordres vi av Gud vår skaper til å ære vår far og mor, dvs. å speile det gode i deres liv og det gode de har gitt i samklang med en allmenmenneskelig ”ære-kodex”.

Ære den minste mest

Men når Paulus beskriver kjærlighetens fellesskap i de kristne menigheter så utvides og sprenge den allmenne ærekodeks. Paulus sammenligner menighetens medlemmer med kroppens deler og sier: ”De deler av kroppen som vi synes er mindre ære verd, dem

ikke søk ære.

ABBA POIMEN sa: "En dag mens munkene satt og spiste, reiste abba Allonios seg og hjalp til med serveringen. Da roste munkene ham, men abba Allonios hold seg helt taus. Da var det en som spurte: Hvorfor sier du ikke noe når munkene roser deg? Abba Allonios sa: Å svare ville være det samme som å akseptere de rosende ordene og glede seg over dem." *

gir vi desto større ære". (1Kor. 12.24) Fordi vi skal bygge opp hverandre skal vi gi ære, dvs. speile hverandres godhet, særlig hos dem som trenger det mest. Her er det mye å lære ikke minst blant de såkalte "vellykkede kristne" når det gjelder våre sosiale omgangsformer. Sosial rettferdighet krever ikke bare omfordeling av de materielle goder, også omfordeling av "æren"! Mang en fødselsdagsfest ville da se annerledes ut.

Fortellingen om abba Allonios inneholder ingen kritikk av det å ære hverandre. Han kritiserer heller ikke dem som roser, men han omgår med munkenes ros på en uventet måte.

Ta ikke imot ros.

Jeg kan godt forestille meg at abba Allonios var vise med å oppmuntre sine søsken med gode ord uten å tenne deres hovmod. Når han selv blir rost, avviser han heller ikke de gode ord. Det finns en falsk beskjedenhet rundt oss kristne som tilbakeviser raskt lovordene ved å bestride deres riktighet. Egentlig er det løgnaktig og mot bedre viten å tilbakevise det gode som andre speiler av oss. Der finnes rester av en usunn "fromhetskultur" i vårt land som forfører til falsk beskjedenhet. Da avviser vi noe som innerst inne kanskje er meget innforstått med. Abba Allonios er i stedet for avvisning bare taus.

Vi vet at han handlet helt i tråd med sin herre og mesters ord om ikke å la seg tjene, men tjene. Når en begynner å rose, kan det ene gode ord fremkalle det andre. Det som kunne sies om han var sikkert alt sammen sant. Men han ville ikke akseptere de rosende ordene og glede seg over dem. Hvorfor? Vi kan anta at han ikke lenger trengte de gode ordene for å bli fast og kraftfull

i den gode gjerning. Kanskje han var i en livsfase hvor han særlig måtte stride med æresyken demon. Munkene visste at den demonen var en av de støtste farene for sjelens utvikling. Abbaen blir minnet på Jesu ord: "Jeg tar ikke imot ære fra mennesker". (Johs. 5.41) Ellers var det kanskje salme 115,1: "La ikke oss få ære, Herre, ikke oss men ditt hellige navn. (Ps 115.1) som tidebønnene hadde plantet dypt inn i munkenes hjerte, som kom opp i ham. Munken visste i alle fall om denne store faren at rosende ord kan legge seg som søte bånd i våre hjerter og binde oss fast til dem som roser oss.

Den demoniske æressyken.

Som erfaren hjertekjenner visste abba Allonios at ikke alle mennesker er like sårbare for æressyken demon. Demonene angriper oss alltid på vårt svakeste punkt.Æressyken, dvs. det sykelige strev etter å bli æret, en av menneskets sterkeste drivkrefter, er for noen det svakeste punkt. Er vi oss ikke bevisst dette begjæret, kan det lett bli en demonisk ødeleggende kraft bak all vår handling. Det kan føre til at vi gjør det vi gjør for æres skyld. Det som gir mest berømmelse vil da ha mest motivasjonskraft. Slik kan vi lett bli avhengig av folkemeningen, flertallets syn på det gode. Jesus sier om seg selv at han ikke søker sin egen ære (Johs. 8.50) og at den som søker sin egen ære "taler ut fra seg selv". (Johs. 7.18).

Jesus vet at vi blir avhengig av menneskets mening og i vår tid betyr det flertallets meninger. Vi søker ære av hverandre. Da vil vi etter Jesu eget ord "heller ha ære fra mennesker enn ære av Gud". (Johs 12.43) Her ligger en av kirkens største babylonske fangen-

skaper i vår tid!

Gud alene ære.

Jesus vil at våre handlinger er motivert fra Guds ære og det liv som kommer etter dette livet. Etter hans ord har den mistet sin lønn i himmel som søker å finne den i æren hos mennesker i dette livet. (Matt. 6.1). Han lover den som tjener ham at han skal "få ære av Faderen" (Johs. 12.26 : Rom. 2.10). Han vil frigjøre oss fra menneskefrykt og vår egen æressyke som gjør oss ufri i forhold til mennesker. Han vet at det skjer ved at vi søker Gud Faders ære alene. Hvor mye skjult smerte, uforstått og ikke sett arbeidsinnsats for Gud kan vi bære? Vi kan bære alt hvis vi vet at Gud ser og at vårt sanne livsverk i himmelen skal bli åpenbart. (1 Kor. 4.5)

"Ære være Gud i det høyeste"

- dette leser vi og synger vi igjen i denne juletiden. Ja æren og makten, og som vi ber om og om igjen i Fadervår, tilhører alene Gud. Fred i himmelen og ære i det høyeste (Luk. 19.38). Ja det skaper fred når vi ærer Gud alene. Når vi først har forstått hvem Gud er og at han gjør **alt** sier vi med Paulus: "All ros er utelukket". (Rom. 3.27) Mon tro om ikke mange minneord i våre aviser hadde sett annerledes ut hvis vi ikke hadde glemt at vårt sanne livsfrukt først kan æres på dommens dag og at å søke Guds ære alene er vår frihet.

"La oss juble og gi ham ære" (Åpn. 19.7)

* (Ord fra ørkenen, Verbum forlag. 1984. Oversatt fra koptisk av Kari Vogt.)

6. januar: Trettende dag jul (Herrens åpenbaringsdag)

"Trettende dag jul" er i Norge stort sett kjent som dagen "vi bærer jula ut". I mange andre land er imidlertid dette en viktig dag i julefeiringen. F.eks. er det en dag med stor betydning i ortodoks fromhetstradisjon.

Vi har bedt **Kiriaki Papadopoulou Samuelson** skrive litt om bakgrunnen for denne dagen. Kiriaki kommer opprinnelig fra Hellas, er gresk ortodoks og har bodd i Norge siden 1977. Her har hun blitt kjent med den lutheranske kirke og hun synger i Vestby kirkekor. Hun bor i Vestby, og hun arbeider ved Follo folkehøgskole som bibliotekar og lærer.

"Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så guds Ånd komme ned over seg som en due. Og det lød en røst fra himmelen: "Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i." (Matteus 3, 16-17)

I bibelstedet ovenfor skildres et sjeldent fenomen. Guds ånd åpenbarer seg for menneskene i form av en due. Dette fenomenet kalles åpenbaring, på gresk Epifania eller Teofania. Ifølge de gamle grekerne betød Epifania en guddoms tilsynkomst i helt spesielle tilfeller. Dette var et lykketegn.

En guddom viste seg aldri i antropomorf

form, det vil si i menneskelige trekk. Guddommen stod frem i sin symboliske form i møte med mennesket.

I gresk mytologi kunne det være en fugl, for eksempel gudinnen Atene som ugle i Homers Odysseen, et lyn, en torden og svært ofte en ild, slik som Dionysos' kultens flammer.

I Bibelen viser Gud seg noen ganger som en ild, for eksempel den brennende busken som Moses så i Sinai-fjellet, og Pinsens brennende tunger. I forbindelse med Jesu dåp skjer Epifania eller tilsynkomst da den Hellige Ånd i form av en due åpenbarer seg over hodet til Jesus i det han blir døpt.

Det står ingenting i Evangeliene om det eksakte tidspunktet for Jesu Kristi fødsel, og i den eldste kirken ble

Kristi fødsel heller ikke feiret.

I løpet av 100-tallet ble 6. januar feiret av egyptiske kristne som Jesu dåpsdag. Det man egentlig feiret var den Hellige Ånds tilsynkomst i anledning Jesu dåp. Forestillinger om en slags lysåpenbaring var knyttet til dagen. Dagen het Epifania, det var Herrens åpenbaringsfest, egentlig hendelsen som åpen-

barte Gud som treenighet: Gud Fader som talte fra skyen, Guds sønn som Messias og Guds Ånd som duen. Senere i Vest-Europa fikk dagen navnet Hellig tre kongers dag.

6. januar var opprinnelig festdagen ved solvendingen i Egypt og i Midt-Østen. Antagelig var 6. januar engang virkelig solvendingsdagen i Egypt (ca. 2500 år f.Kr.), den er blitt forrykket på grunn av kalenderens unøyaktighet.

I den julianske kalender var 25. desember dagen for vintersolhvervet og i Romerriket ble den feiret som solens fødselsdag.

Etterhvert som flere og flere mennesker gikk over til kristendommen ble det alminnelig utbredt å feire Kristi-frelserens-fødsel på denne dagen.

Det var vest-kirken som på slutten av det tredje århundre og i begynnelsen av det fjerde offisielt adopterte den 25. desember som den riktige dato for Kristi fødsel.

Med tiden aksepterte også øst-kirken denne dateringen som ble stadfestet mot slutten av 300-tallet.

Grunnen til at den kristne kirke valgte å feire sin grunnleggers fødsel den 25. desember var at man ønsket å overføre hedningenes tilbedelse av solen til Jesus Kristus, som også gikk under navnet Rettferdighetens sol.

Som det står i Johannes' Åpenbaring 21, 23.: «Og byen trenger ikke lys fra sol eller måne, for Guds herlighet lyser over den og Lammet er dens lys.»

Da de gamle egypterne feiret solens fødsel gjorde de det ikke for å minnes denne hendelsen. De som andre tidligere tiders mennesker trodde at solen ble født på nytt hvert år, at verden ble skapt på nytt hvert år.

Denne arkaiske, urgamle troen om verdens årlige gjenskapelse delte de bl.a. med jødene.

Ifølge den jødiske troen ble verden skapt på nytt hvert år i måneden Tisri eller Nisan, som tilsvarer september-oktober, det vil si når regntiden starter og som utgjør et ideelt tidspunkt for verdens tilblivelse.

De første kristne regnet Epifaniadagen som årets første dag. På grunn av at Jesus ble døpt i en elv anså de at alt vann på jorden ble helliggjort den

dagen og på et mystisk vis ble verden gjenskapet.

I den ortodokse kirke er det vanlig å velsigne vannet den dagen. Det blir holdt gudstjeneste i nærheten av vannet og presten kaster et kors i vannet for at det skal bli velsignet.

Unge mennesker kaster seg ut i vannet for å plukke opp korset og det er en stor ære å få være den som klarer å dykke opp av med korset i hånden. Under vannvielsen synger man følgende hymne:

”Herrens røst er over vannene. Han roper ut og sier: Kom herhen alle, motta visdoms ånd; forstands ånd og gudfryktighets ånd fra Kristi åpenbaring.

I dag helliges vannets natur; og Jordan deler seg og holder tilbake sin vannflom, når Herren stiger ned for å bli døpt.

Som menneske kom Du til elven, Kriste vår konge, for å bli døpt som en tjener av Din egen forløper for vår skyld, gode menneskeelsker”.

Det er ikke noe bemerkelsesverdig i at de tidlige kristne og den ortodokse kirke som jo står nærmest oldkirken, legger vekt på den årlige feiringen av Jesu dåpsdag. Dåpen var Jesu høytidelige innvielse til sin tjeneste for verden. Det var en bekreftelse på at Jesus virkelig var den frelseren som folk ventet på. Dåpen ble grunnlaget for troen på Jesus som Guds sønn, og ved å la seg døpe helliget han dåpen, som senere skulle bli det sakramentet som gjør de troende til medlemmer av Kirken.

Man finner en parallell til den arkaiske troen om verdens årlige gjenskapelse i den ortodokse kirke. Der er det slik at man ikke bare minnes at Jesus ble født, døde og stod opp igjen. Han blir født hvert år, dør og står opp igjen. De troende opplever disse begivenhetene som om de skjer i nåtiden. De gleder seg over fødselen og hilser hverandre med ordene ”Kristus er født” i julen. De lider sammen med Jesus i

stille uken, sørger over hans død med symbolsk ”likvake” og begravelse og de fryder seg over oppstandelsen i det de hilser hverandre med ”Kristus er oppstanden” og ”Sannelig er han oppstanden”.

6. januar beholdt gjennom tidene sin urgamle tilknytning til solen og lyset. Det het seg i folketroen at solen etter sin gjenkomst den 25. desember hvilte i 12 dager, og så begynte å gå rundt igjen den trettende dagen, altså 6. januar.

Enkelte religionshistorikere hevder at de 12 dagene som skiller Julen fra Epifaniadagen er en slags tilbakevendning til det kosmiske opprinnelige kaoset inntil det nye året og den nye kosmiske orden etter Guds åpenbaring tar fatt.

I Norge er denne perioden på 12 dager hvor verden er i kaos og mye rart kan skje meget godt manifestert i Draumkvedet, visjonsdiktet fra slutten av middelalderen som skildrer et syn eller en visjon av livet etter dette.

Det handler om Olav Åsteson eller Åkneson, som julaften faller i ekstatiske søvn og ikke våkner før trettende dag jul. Da rir han straks til kirke, setter seg i kirkedøra og forteller ”draumane mange”.

I dødsriket har han hatt en uhyggelig ferd, over bunnløse myrer og gjennom tornekratt, han har passert over ”håge Gjallaarbrui” med sylkvasse pigger og med farlige dyr som voktere, han har fått et glimt av Paradis, før Guds mor bød ham å reise til Brokksvalinn for ”der sko domen stande”, den foreløpige dom over sjelene.

Draumkvedet har en mektig skildring av kampen mellom de gode makter, ført av ”sankte Sæle-Mikkjel”, og de onde, som ble ledet av ”Grutte Gråsskjegge”, dvs. Djevelen.

I Vest-Europa ga kirken dagen et nytt innhold i tilknytning til julehøytiden. Dagens navn Epifania levde videre, men det skulle ikke være Den Hellige Ånds spesielle tilsynekomst det gjaldt.

Man skulle feire den alminnelige tilsynekomst av lyset, som i denne forbindelse kunne tolkes som Kristuslyset, en strålende sol gjengitt i den kristne symbolikk i form av Jesu fødselsstjerne.

På den måten ble selve julestjernen eller Betlehemsstjernen symbolet for festdagen 6. januar, og dette trakk de tre vise, de hellige tre konger Caspar, Melchior og Balthasar, inn i bildet. Det var jo Betlehemsstjernen som ledet de tre vise menn frem til Jesusbarnet.

Enkelte religionshistorikere forklarer Beretningen om De tre vise menn på følgende måte: Rett overfor Betlehemsstjernen stod stjernebildet Orion med tre lyssterke stjerner ordnet i en buet rekke, det såkalte Orions belte. Disse tre stjernene var opphavet til den gamle orientalske legende om De tre magier som vi kjenner igjen som beretningen om De tre vise menn – hellige tre konger fra Østerland. De avbildes som gående i en buet rekke, slik som Orions tre stjerner.

Dagens navn ble Hellig tre kongers dagen, og slik het den inntil den etter den norske al-

terbok av 1920 ble gitt navnet Kristi åpenbaringsdag. Man kan kanskje si at med denne navneforandringen hadde Den Norske kirke funnet tilbake til dagens opprinnelige innhold.

Man valgte da å plassere dagen på den søndagen som kommer rett etter 1. januar og ikke på selve Epifaniadagen, den 6. januar.

Ill: Gerhard Munthe

Tore har ordet

Kirkeverge Tore Remme

Nyvalgte kirkeråd fra nyttår

Heller ikke denne gangen ble menighetsrådsvalget en "fengende" sak for kirkens medlemmer i Vestby. Tallene viser at det i Hvitsten ble avgitt 11 stemmer; i Såner 55, i Garder 25 og i Vestby 33 stemmer. De valgte er:

I Vestby sogn:

Medlemmer:

Nils Åge Jegstad
Britt-Jane Andreassen
Jan-Helge Ljøstad
Aage Enerstad
Bodil Røisland
Grethe Fottland
Grete Hassel Fekjær
Varamedlemmer:
Inger Marie Lehmann

I Såner sogn:

Medlemmer:

Jorunn Nordstrand
Jon Olav Kjærvik
Edna Hesthagen
Solveig Irene Skøien
Mai-Britt Bro
Margaret Tiltnes
Varamedlemmer:
Terje Røyneberg
Sigurd Stene
Sissel Martinsen Dahle
Sissel Aasen
Inger Berge

I Garder sogn:

Medlemmer:

Karsten Wergeland
Ellen Garder
Eivind Topper
Trond Torply
Varamedlemmer:
Lars Hoff
Pål Eriksen
Kjellfrid Mathisen
Anne Gunhild Trandem

I Hvitsten sogn

Medlemmer:

Berit Helleve Asdal
Rolf Mæhle
Eivind Solli
Therese Brattenborg
Varamedlemmer:
Roger Karlsen
Randi Johansen
Janne Bye Bruu
Wenche Holm

Menighetsrådene velger hvert år sine ledere og nestledere. De velger også 2 medlemmer og 2 varamedlemmer hver til Fellestrådet. Disse valgene er ikke gjort når dette skrives.

Nytt kirkekontor

Ut fra gamle lokaler...

tingen at de ansatte skal utføre sin tjeneste effektivt og på en god måte for folk. Da er det nødvendig også å legge vekt på trivsel og den enkeltes behov. Og selvsagt har behovene til de brukerne som kommer utenfra, vært viktig: På kirkekontoret skal det være vennlig, trygt og godt og trivelig for folk å komme - både med hensyn til lokalitetene og til møtet med menneskene her.

Driftshus på Vestby kirkegård

De som jobber i kirkegårdsdriften var ikke fornøyd med kirkevergens og Fellestrådet's behandling av behovet for driftsbygning på Vestby kirkegård. Og dermed tok de pennen fatt og skrev til Fellestrådet og ba om ny vurdering. Som grunnlag for det ga de en grundig beskrivelse av behovet, og det gjorde de i et språk

Den 23. nov. ble en merkedag for oss som jobber i Den norske kirke i Vestby. Da åpnet vi nytt kirkekontor i Vestby sentrum.

En lang ørkenvandring med midlertidige og ikke kvalifiserte kontorløsninger var til ende, og vi kunne ta i bruk kontorer som var nylaget for oss og behovet i vår virksomhet. Tålmodig har vi ventet og håpet, blitt skuffet og håpet og ventet på nytt og på nytt. Derfor var det utrolig godt å komme i mål.

Og når det endelig ble, så ble det skikkelig bra. Her er det tilpasset det vi faktisk driver med. Her gjelder kravene i arbeidsmiljøloven, i forvaltningsloven og offentlighetsloven, i arkivloven og selvfølgelig i kirkeloven og gravferdsloven, og i lov om taushetsplikt. Alt dette har vi tatt hensyn til i utforming og tilrettelegging av kontorene.

Det har vært viktig å løse behovene som følger av målset-

..og inn i nye!

- til alle dere i menighetsrådene som nå i 4 år - og noen i hele 8 år, har vært med i enten Vestby, Såner, Garder eller Hvitsten menighetsråd.

På vegne av menighetene og staben vil jeg takke for den innsats hver enkelt har gjort for menighetene våre. Det står respekt av det arbeid den enkelte har utført på sin fritid.

- til vikarprest Yngvar Nilsen

I godt og vel et år har Yngvar Nilsen vært vikarprest i Vestby prestegjeld.

Det er mange som fikk møte Yngvar dette året; i gudstjenestesammenheng og i forbindelse med dåp, vigsel og gravferd, og som er takknemmelig for den tjenesten han fikk utføre.

Vi er glad for at Yngvar Nilsen kunne vikariere hos oss og sier ham takk for hans tjeneste dette året. Videre ønsker vi ham lykke til som fungerende sokneprest i Skiptvedt.

Kapellan Jørgen Christensen

og en form som var svært konkret og informativ. Fellesrådet kunne ikke la være å forstå hva det dreier seg om i denne sak! - Og enden på visa ble at rådet endret sitt vedtak slik at kommunen blir bedt om å bevilge midler til å starte planlegging av bygget. Tidsmessig passer det bra ettersom det nå ser ut til at fylket omsider vil godkjenne en reguleringsplan med den eneste fornuftige plassering av bygget.

Julens tre bokstaver

Yngvar Nilsen

JESUS er høytidens sentrum. En jul uten ham blir en midtvintersfest, men sammen med ham befinner vi oss i tilværelsens midtpunkt. Den evige, hellige Gud er i ferd med å gjennomføre sine frelsesplaner. Ja, selve navnet forkynner: «Gud frelser»! Den veien Jesus måtte gå fra krybben til korset viser at Guds hellige vrede og Guds hellige kjærlighet har full gyldighet, samtidig! Dommen rammer Sønnen, så du, gjennom syndenes forlatelse, kan få barnerett, i tid og evighet!

UNDERET har skjedd! «Han som all verden er for trang, her ligger han på moders fang som en av våre kjære små, den Gud som lar oss opphold få». Unnfangelsens under møter oss. Gud skaper barns liv i Maria, slik at han som fødes er sann Gud, fra evighet, og sant menneske, født av jomfru Maria. Tid og evighet møtes. Vi fatter det ikke, for underet kan ikke fanges inn av forstanden. Underet kan bare møtes med tilbedelse, eller avvisning. Men troens folk har fått se at unnfangelsens under ble fulgt av forsoningens under, og oppstandelsens under. Derfor møter vi ham med

OVSANG: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant men-

Lnesker som har Guds velbehag»! Lovsangen er tonen fra himmelen, brakt oss av englene, Guds budbærere. Kilden til lovsangen finner vi ikke i vårt eget sinn, men i Guds storverk til vår frelse. Derfor klinger den igjen hos alle Guds barn, fra slekt til slekt. Uttrykksformene kan være forskjellige, fra ytre jubel til en stille, indre tilbedelse, men Gud tar imot vår lovprisning med glede! Men ennå er vi underveis, og derfor er tonen ikke alltid like ren. Mange ganger er den også blandet med gråt. Men en dag skal den lyde fulltonende, rensset for alt menneskelig: «All lov og pris og visdom, takk og ære, makt og velde tilhører vår Gud i all evighet». Amen.

Takk for gode samvær

Året i Vestby gikk fort - og det er et godt tegn! Takk til dere i staben, det var lett å trives sammen med dere! Takk til dere jeg ble kjent med som faste gudstjenestedeltakere - det var oppmuntrende å se dere på plass søndag etter søndag. (NB! Dere gir glede og frimodighet til de andre i benkene også, hver gang dere er på plass!) Ikke minst vil jeg takke alle dere jeg møtte i samtalene før dåp, velser og begravelser. Takk for tillit og åpenhet!

Fra 4. november er jeg satt til å være fungerende sokneprest i Skiptvet, min "hjemmemenighet". Folketallet er 3200, og avstandene er små, så jeg regner med at oppgaven er til å leve med. Den ordinære soknepresten er utnevnt til statssekretær for Valgerd Svarstad Haugland - og dermed avhenger min tjenestetid i Skiptvet av regjeringens evne til å overleve. Det blir spennende på en ny måte å se Dagsrevyen fra nå av!

En velsignet jul ønsker jeg for dere alle!

Hilsen

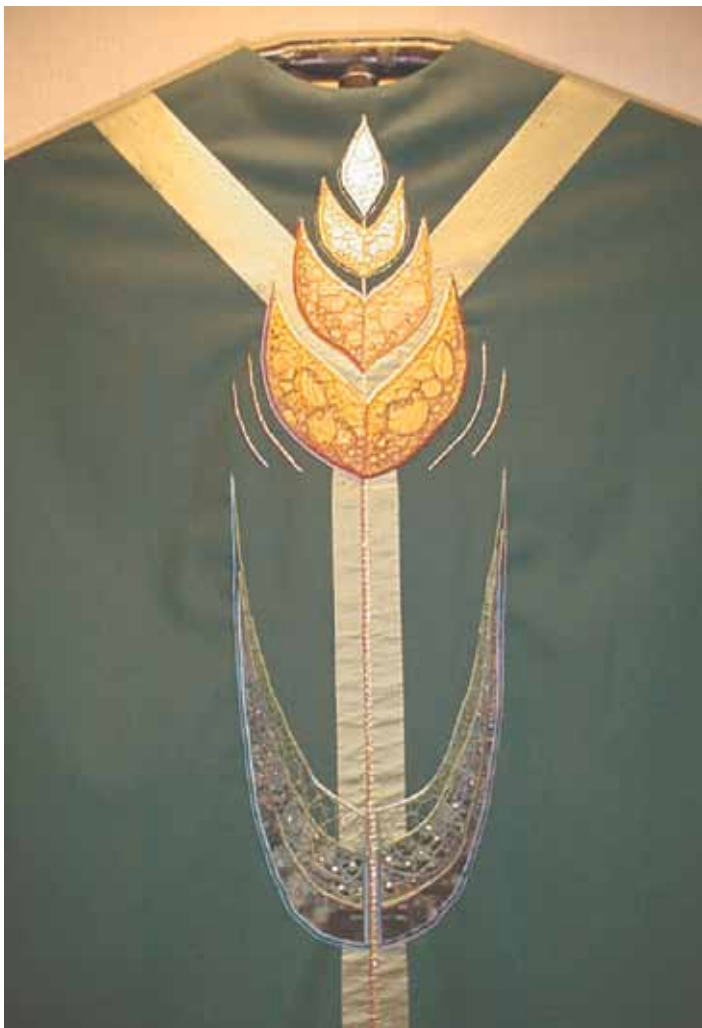

Yngvar Nilsen, vikarprest.

Såner kirkes grønne messehakel

I menighetsbladets nr.2 hadde vi en artikkel om Såner kirkes flotte messehakel, overplagget presten bruker ved nattverdsfeiring og annen høytidelig altertjeneste. Fargen på messehakelen følger kirkeårets liturgiske farger, og det vil derfor vanligvis være flere messehakeler i en kirke. I Såner er det kunstneren Greta Rimington som utformer messehakelene og tilhørende kirketekstiler, og vi har bedt henne forklare symbolikk og fargebruk i den grønne messehakelen, stolaen og prekestolkledet, som nå snart blir tatt i bruk.

Kirsten Gustavsen

Baksiden av messehakelen har en medaljong utformet som en trekant som symbol på treenigheten. Trekanten er rundet nederst som symbol på evigheten. I medaljongen finner vi de hebraiske tegnene Aleph og Taw, som tilsvarer de greske Alpha og Omega - den første og den siste. Tegnene danner samtidig et kors inn i treenigheten.

Vekst er tema for denne messehakelen.

Grønt er den liturgiske fargen for vekst: Tiden etter pinse er tiden i kirken da troslivet skal modnes, samtidig med at naturen også vokser og gror. Den

normale vekstsyklusen er at noe spirer og vokser til moden frukt. Et kornaks, som er hovedmotiv på denne messehakelen, har imidlertid en dobbel symbolikk: Et kornaks må falle til jorden og dø for at nytt liv skal oppstå. Dette har en klar parallell til kirkens lære: Jesus som ved sin død ga liv til tusener. Samtidig har kornakset en lokal tilknytning: Såner har fra gammelt av vært en «jordbruks-menighet».

Kornakset som symbol på Kristus er brukt helt bevisst på en messehakel: Presten er «ikledd Kristus» ved forretelsen. Akset/Kristus vokser med Y-korset som nødvendig bakgrunn.

På den grønne stolaen er en fisk hovedmotiv. Fisken er et såkalt kristogram fra kirkens eldste tider: Det greske ordet for fisk, ichtys, danner forbokstavene i «Jesus Kristus, Guds sønn, verdens frelser» på gresk. Fisken ble derfor brukt som et hemmelig tegn blant de kristne under de romerske kristenforfølgelsene, og har forblitt et Kristus-symbol helt fram til vår tid. Samtidig danner fiskens finner en trekant - treenighetssymbolet. Nederst er det annet kristogram: χ X på gresk = K, P = R, altså KR; Kristus.

I nakken er det et kors: Alltid et kors mellom presten og menigheten: Veien er åpen for menigheten til Gud.

Sammen med messehakel og stola er det også laget et grønt prekestokklede. Her er det to aks (ikke ett), som derved symboliserer menneskene. Det som forkynnes fra prekestolen er med på å gi næring til spirene som vokser og gror. Det som blir sagt - ordene - er viktig. Hvis man ikke går inn i en kirke for å få med ordene, får ikke planten den næring den trenger.

Ser man godt etter, vil man finne noe rødt inni alt det grønne. De små prikkene er et kunstnerisk grep, men rødt er også kjærlighetens farge; de symboliserer kjærlighetens kime. Aksene er også trukket opp med rødt: Kjærligheten er hele tiden til stede.

Bokstavene IHS står for «Jesus Hominum Salvatores»; Jesus, menneskenes frelser. Står mellom aksene: Det evige liv vokser og modnes fram på grunnlag av at Jesus er midt i blant oss.

Vi siterer fra artikkelen i nummer 2/01: "Hva er formålet med det hellige rom? Å tilrettelegge en ramme for menneskets møte med det guddommelige, det hellige, det som er annerledes. Hele skaperverket med Guds vesen er helhet. Helhet er med på å skape harmoni. Alt er en viktig bit i å tilrettelegge slik at en blir stemt til høytid og får en fornemmelse av at her åpnes et vindu mot det evige og Den Evige." I arbeidet med de grønne kirketekstilene har Greta Rimington tatt utgangspunkt i de fargene som allerede finnes i kirkerommet: De grønne plantene i Finn Halds pottes, den varme, gyldne gløden i Dagny Halds alter og det blå i foten på døpefonten.

Greta Rimington

Til slutt noen ord om den lille stolaen, som er ferdig samtidig med det grønne, og som brukes i advent og fastetiden sammen med den lille messehakelen som ble innviet tidligere i år (se menighetsbladet nr. 2/01). Her er timeglasset hovedmotiv. Symboliserer tiden som rinner. «Memento mori - husk du skal dø». Men sanden, tiden som rinner, er markert med rødt, kjærlighetens farge. Og den rinner med IHS, Jesus, menneskenes frelser, som bakgrunn. Med den bakgrunnen kan man la tiden renne ut i vissheten om at man går mot noe godt!

KONFIRMANTSIDENE

I år er det 103 konfirmanter i Vestby prestegjeld. Dette er en økning på ca. 25 konfirmanter fra det forrige kullet.

33 konfirmanter i koret Angelos – øvelser i Vestby kirke.

Angelos synger under presentasjons-gudstjenesten for konfirmantene.

Synger under gudstjenester og holder egne konserter.

35 konfirmanter i tjenestegruppe A, «Gi og bli selv glad» – De er på treffsenteret og eldresenteret, møter eldre og snakker med dem. Lager vafler og

koker kaffe.

MEDIETRUPPA BESTÅR AV:

MADALENA SOUSA HELLY-HANSEN, SON
LINN MARIE BLIXØEN, DØR
ALEXANDER HEISKEL, PEPPERSTAD

15 konfirmanter i tjenestegruppe B, med menighetsprofil, er kirkeverter og dåpsverter under gudstjenester, lager kirkekaffe, baker, deltar på G2 - Storfamiliesamling.

21 konfirmanter er i gruppen Ut på tur. De har allerede vært på en tur til Slora i Ski, med kanopaddling og overnattning. Bilder derfra ser dere på siden til høyre. Til vinteren venter fjellet med sne og ski turer.

Alle gruppene har kommet i gang. Vi i mediagruppen skal besøke dem etter tur. Slik at dere kan se hva de gjør på de forskjellige gruppene.

Alle gruppene skal ha 6 undervisningssamvær. De forskjellige gruppene skal alle møte prestene og menighetssekretæren.

TJENESTEGRUPPE B - BAKEDAG
MUFFINS TIL KIRKEKAFFEN

PETTER SKI

JOAKIM RYGH

IKKE PRØV DERE!

KINE HAR ALT
UNDER KONTROLL

Noen glimt fra "Ut på tur"-gruppas utflukt til Slora

Grilling av pølser
hører med på en kanotur!

Kanopaddling

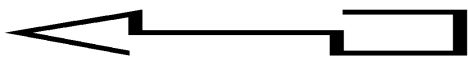
Det var bare disse to som velta..

Jentegjengen

Typisk gutterom..

Tjenestegruppe B med menighetsprofil.

I dag er vi på besøk hos Tjenestegruppe B med menighetsprofil, som vi selv tilhører. Det er en gruppe på femten kjekke ungdommer. Her strutter vi av engasjement og kreativitet. Vi gleder oss vilt til å ta fatt på oppgavene som ligger foran oss.

Alle synes vel at det er koselig med noe "attåt" til kirkekaffen. Men visste du at det er vi som baker kaken du spiser? I dag onsdag 7. nov har det vært full aktivitet på kjøkkenet. Vi har stekt muffins til en kirkekaffe. Håper de vil falle i god smak !!!!

Her på menighetshuset synger vi og spiller bordtennis og det synes vi er ordentlig moro. Vi føler at vi i løpet av disse få gangene er blitt ordentlig godt kjent, og vi ser fram til mange hyggelige stunder her på Vestby Menighetshus. Vi føler at vi ved disse møtene kommer nærmere Gud, oss selv, og hverandre.

Mange mennesker i vårt samfunn har sin dag fullt besatt i en krevende yrkes-situasjon. Men ikke alle. Vi har medmennesker iblant oss som har et følbart kontaktbehov. Flere enn vi kanskje tror, er hjemme på dagtid, og savner et sted hvor de kan møte andre i samme situasjon, bli kjent med noen, få nye impulser. Kort sagt: De trenger en møteplass. Nå er møteplassen opprettet. Stedet er Vestby prestegård - på onsdag formiddag hver uke.

Arne Eriksen

De som hadde idéen og tok initiativet til onsdagstreffet "møteplassen", var to aktive damer, Eli Bringeland Lofthus og Åshild Sørensen. Det var ikke vanskelig for disse to å bli enige om situasjonen: Mange går hjemme om dagen, de har god tid, og vil gjerne finne noe å fylle denne tiden med. Dermed ga neste fase seg selv: "Dette kan vi gjøre noe med. Vi organiserer et fast "treff" som skal favne om alle, der unge og eldre, kvinner og menn, små og store kan møtes i et uformelt og "ufarlig" fellesskap. Og det skal foregå på dagtid - det er da behovet er der." Så stod det også klart for Eli og Åshild at de måtte ha med noen flere likesinnede på laget. Det falt

også naturlig å ta kontakt med frivillighetssentralen. Nå er det gledelige resultatet at saken er i boks, tiltaket er etablert. Det er valgt et styre på 7 medlemmer. Foruten de to initiativtagerne består styret av Shazia Majothi, Bodil Røisland, Dag Sørum, Tone Vogt Presthagen og Kristin Budsberg Gurvin (leder av frivillighetssentralen).

Hensikten er først og fremst at her skal alle som ønsker det, komme sammen, prate og ha det hyggelig. Trivsel og kontakt er hovedpoenget. Og kaffe med litt tilbehør hører jo med. Kaffe har en velgjørende sosial effekt, det har mange erfart. For øvrig skal det ikke være noe

slags prestasjonspress. -"Men etter hvert kan det godt tenkes at vi samler oss om noen temaer," forteller tiltakshaverne, fulle av humor og optimisme. "Vi kan synge litt sammen, og sikkert få til noen sangleker, musikk og bevegelse. Det er slikt som løser opp! Spill av ulike slag er veldig bra, så mange vil sikkert samle seg over yatziterningene og kinasjakkbrettet. For ikke å snakke om "ordentlig"sjakk for de som vil bry hjernen litt ekstra.

Dag Sørum er - i regi av Søndre Follo LHL - leder for de som har lyst til å gå ut på tur. Deltagerne er fra venstre Bjørg Eva Sørum, Eli Bringeland Lofthus og Tom Olav Volden.

for å tenke høyt. Alle skal ha mulighet til å være med og utvikle tilbudet, og gjennom det få et eierforhold til stedet og tiltaket. Videre er det en forutsetning at samlingene skal være gratis. Å møte frem på Møteplassen skal ikke koste noe.

Internasjonalt fellesskap Kosovo-Uganda-Norge: Fra venstre Antigoma Shobanaj, Shazia Majothi, Donika (4 år), Selvete Jashanica, Denis (2 år), Ibodete Jashanica, Ferid (4 år), Shqipje Zeqiri, Åshild Sørensen.

Turgruppe og samtalegruppe har vi også i tankene, og ikke å forglemme hobbyarbeid, f.eks. strikking, mosaikk, tegning. Vi lager en lekekrok for de små som er med, og de kan også få være med å hjelpe til på kjøkkenet. Det er oppdragende! Hver samling skal avsluttes med et samlende, felles måltid, der alle som er til stede, deltar." En grunnleggende idé er at hver enkelt av deltagerne skal få være med på å utforme opplegget. Det skal være plass

Startskuddet har gått!

Startskuddet smalt onsdag 10. oktober. Denne dagen fant den første onsdags-samlingen sted. Med andre ord: Fra denne dagen er "Møteplassen" i prestegården etablert. Storstuen i prestegården var faktisk fullsatt. På denne første samlingen gikk mye av tiden med til orientering om tiltaket. Det ble et hyggetreff nettopp av det slaget man ønsket seg. Eli Bringeland Lofthus og Åshild Sørensen understreket også den kontakten de har fått med mange gode samarbeidspartnere innenfor offentlig forvaltning: Kultur, helse- og sosialvesen, psykiatri, barnevern, kirken, flyktningkonsulenten m fl. Responsen har vært positiv over alt. Tilbudet trenges! Ikke minst vil vi nevne flyktningmottakets delaktighet i saken. Flyktningmottaket i Vestby støtter opp om tiltaket økonomisk, og stiller med sin egen buss med tilbud om skyss for de som trenger det.

For enhver som har et ønske om å komme inn i dette gode fellesskapet, er det bare å møte opp. Møteplassen i prestegården er åpen på onsdager kl. 10.00-13.30. Her er alle velkommen!

Søndagsskole

På nyåret er det klart for ny søndagsskole i Son. En søndagsskole for hele prestegjeldet. Om du kjører til Vestby, Garder, Hvitsten eller Son, så må du jo ut uansett. Derfor håper vi dette blir et godt tilbud for hele prestegjeldet. Søndagsskolen er for barn fra 2 til 6 år på Såner menighetssenter fra kl. 11.00 til 12.00.

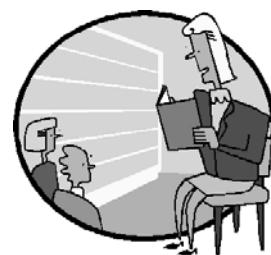
Det er tre ledere som venter spent på å treffe dere. Disse kan du ringe til dersom det er noe du lurer på om søndagsskolen.

Bernt Anderson, Son. Tlf: 64 95 76 33

Silja Yri Coelho, Son. Tlf: 64 95 08 58

Øystein Olimb, Vestby. Tlf: 64 95 12 15

Nedenfor ser du datoene for vinteren og våren 2002. Vi har også tatt med datoene for storfamiliesamlingene og familiegudstjenestene.

6. jan. Familiegudstjeneste Såner kirke kl. 11.00

13. jan. Søndagsskole kl. 11.00

20. jan. Søndagsskole kl. 11.00

20. jan. Storfamiliesamling G2 Vestby menighetshus kl. 17. 00

27. jan. Søndagsskole kl. 11.00

3. feb. Søndagsskole kl. 11.00

10. feb. Søndagsskole kl. 11.00

10. feb. Storfamiliesamling G2 Vestby menighetshus kl. 17. 00

17. og 24. febr. Vinterferie

3. mar. Søndagsskole kl. 11.00

10. mar. Søndagsskole kl. 11.00

10. mar. Storfamiliesamling G2 Vestby menighetshus kl.17. 00

17. mar. Familiegudstjeneste Såner kirke kl. 11.00

7. apr.Søndagsskole kl. 11. 00

14.apr. Gudstjeneste m/nattverd Såner menighetssenter kl. 11.00

14. apr. Storfamiliesamling G2 Vestby menighetshus kl. 17. 00

21. apr.Søndagsskole kl. 11. 00

28. apr.Familiegudstjeneste Såner kirke kl. 11.00

5. mai.Søndagsskole kl. 11. 00

9. mai Sommeravslutning på Jegstad Gård kl.11.00 (Kr. Himmelfartsdag)

Alpha-kurs - noe for deg ?

Innerst inne har vi mange spørsmål – og en lengsel.

Men hverdagen stiller så mange krav og vi løper fra det ene til det

andre.

Går det an å få puttet inn noe annet ?

-Kanskje et Alpha-kurs?

Disse kursene er blitt meget populære etter at de begynte i England for noen år siden. Nå er det Alpha-kurs i 77 land. I Norge har det vært over 300 kurs i år.

Et Alpha-kurs går over 10 kvelder. I tillegg kommer en weekend og en avsluttende middag.

En kurskveld forløper slik:

Først spiser man kveldsmat

sammen. Så er det undervisning og til slutt samtale i smågrupper.

Temaer som tas opp er bl.a.:

- Hva er meningen med livet ?
- Er det mer mellom himmel og jord enn jeg kan se?
- Er det noe etter døden ?
- Hvem er Gud ?

Ikke alle har en tro når de begynner på kurset. Men de ønsker å vite mer om kristen tro og å få kontakt med andre mennesker. Prøv det du også !

Alphakurset begynner onsdag 23. januar kl. 19.00 i Vestby Prestegård. Det går over 10 uker (ikke i vinterferien og påsken), og arrangeres i samarbeid mellom pinsevennene og den norske kirke.

Påmelding innen 15.januar til Frivillighetsentralen, tlf 64 95 25 60.

Du kan også bruke telefax:

64 95 20 98 eller

E-post: frvs@online.no.

Vil du vite mer om kurset, ring Grete Hassel Fekjær, tlf. 64 95 13 86.

Alpha i et nøtteskall.

Alle som leter! Kurset er for alle som vil vite mer om kristen tro.

Læring og latter! Kurset er ikke høytidelig. Humor hører med !

Pizza og pasta! God kveldsmat først.

Da blir man også bedre kjent med hverandre.

Hjelp hverandre. I smågruppene kan alle hjelpe hverandre med vanskelige spørsmål.

Alt du vil vite. Ingen spørsmål er for store eller for små, for vanskelige eller for dumme.

Menighetstur til Lia Gård

14. - 16. september

Todne Briseid Syvertsen

Lia Gård ligger i Østerdalen, nærmere bestemt noen km fra tettstedet Koppang. Det ligger høyt og fritt med utsikt over Storsjøen og vide skogsområder. Gården er et retreatsenter, et sted der stillheten og skjønnheten gir oss mulighet til å komme nærmere Gud og hverandre. Lia Gård er et sted hvor mennesker i alle aldre, uavhengig av sivil status, kirketilhørighet - og hvor de er i livet på trosveien - skal få komme inn i den livgivende og helbredende Guds nærhet. Et sted der en ikke trenger prestere eller bære maske.

Stedet kan tilby familie-retreater, voksen-retreater, kurs - eller en kan komme som enkeltgjest og være sammen med det fellesskapet som til enhver tid er på gården. Her får en nydelige rom og full forpleining på alle måter.

Vi var ca. 20 på familie-retreat fra Vestby menighetene. Dagsrytmen vekslet mellom mat, sosiale aktiviteter, samling i kirken, tur i naturen, kristen meditasjon og søvn. Barna hadde også egne opplegg tilpasset alder. De lagde såper og de store barna

lagde fest for de små - og om kvelden hadde foreldre og barn kunstnerisk underholdning for hverandre. Temaet for denne retreaten var: "I min Fars hus er det mange rom". Både barn og voksne ble minnet om at Gud vil mangfold. Alle regnbuens farger tilhører fellesskapet, og hver enkelt kan få være seg selv og ta imot Gud på sin måte.

Barna gav uttrykk for stor trivsel og foreldrene likeså. Det føles viktig som menighet å være sammen over litt tid.

Det føltes også godt bare å bli stelt med ei hel helg.

Det føltes meningsfullt å være i et åpent, kristent fellesskap. Dette er gull verdt - ikke minst for barna.

Vi takker Jørgen prest som tok dette initiativet. Det er nå meningen at dette skal bli en tradisjon i Vestby. Helga midt i september blir vår helg på Lia Gård. Sett av tid i 2002. Familie-retreat er for storfamilien. Her passer alle generasjoner!

Storfamiliesamling G2
VÅREN 2002

Storfamiliesamlingen G2 (G2 betyr gudstjeneste 2) er helt annerledes i forhold til formiddagens gudstjeneste. Samlingen er lagt opp slik at den kan være for alle: for barn som for voksne, for enslige som for familier med barn.
Du er hjertelig velkommen!!!!

På Vestby menighetshus blir det storfamiliesamling G2 følgende søndager fra kl. 17.00 – ca. 19.15:

20. januar med Jostein Vist og G2 komiteen

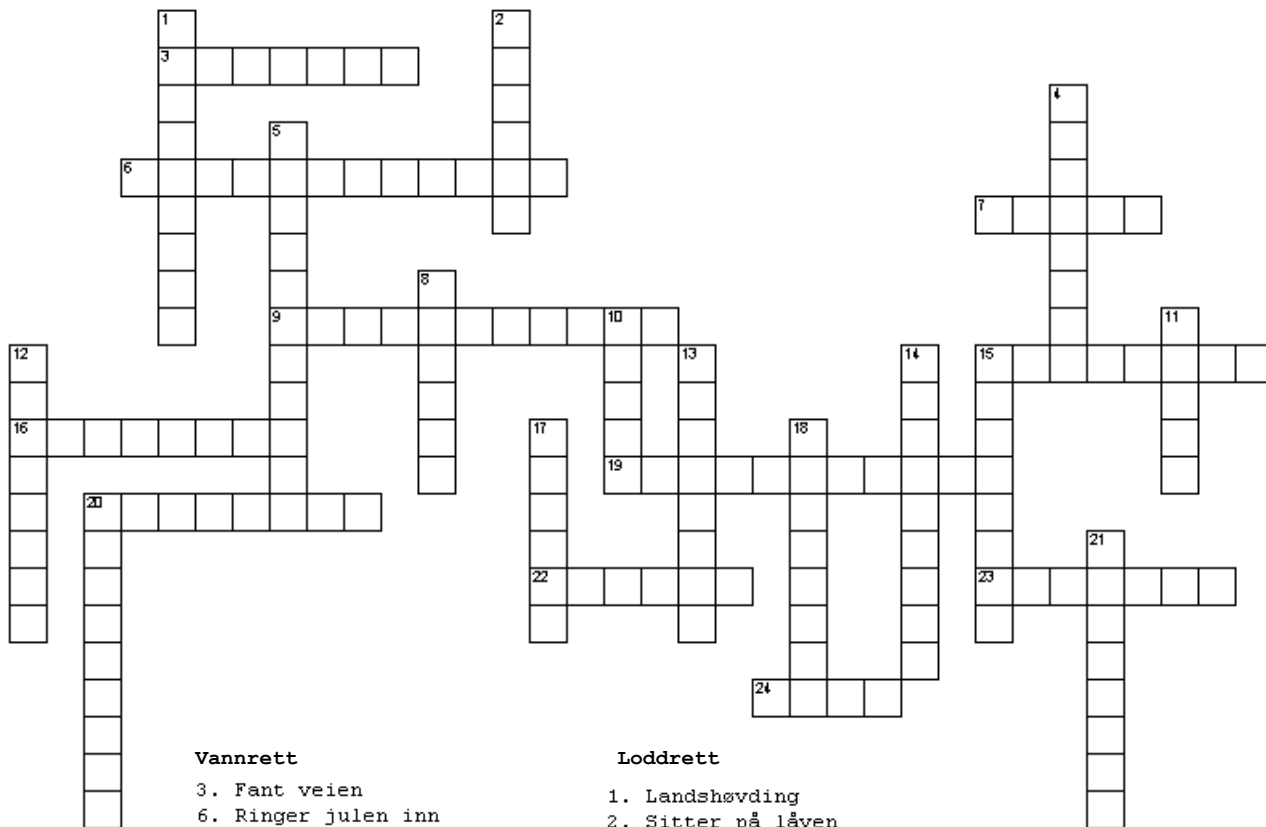
Innhold: Lovsang. Tale ved tidligere fengselsprest Jostein Vist. Opplegg for barna. Fellessamling med lek. Enkel kveldsmat.

10. februar med sokneprest Kurt Hjemdal og G2 komiteen

Innhold: Lovsang. Tale ved sokneprest Kurt Hjemdal. Opplegg for barna. Fellessamling med lek. Enkel kveldsmat.

Ut over disse to samlinger blir det også storfamiliesamling **10. Mars, 14. April** og sommeravslutning **Kristi Himmelfartsdag 9. Mai** på Jegstad gård .

Juleord på kryss og tvers

Vannrett

- 3. Fant veien
- 6. Ringer julen inn
- 7. Stefar
- 9. Julegaver til halv pris
- 15. Folketelling
- 16. Julemat
- 19. Synger julen inn
- 20. Liker nissen
- 22. Sang jule natt
- 23. Over stallen
- 24. Sprø

Loddrett

- 1. Landshøvding
- 2. Sitter på låven
- 4. Julegodt
- 5. Julebakst
- 8. Trekkdyr
- 10. Evangelist
- 11. Nybakt mor
- 12. 24/12
- 13. Davids by
- 14. Da er jeg glad - hver gang
- 15. Prøysen-sang
- 17. Gjetere
- 18. Må flettes
- 20. Hjelper å holde balansen
- 21. Overfylt overnattingssted

F M D G D L E V K E L U J M L M A
 J U L E T R E F O T E V A U U Q O
 K V I R I N I U S K N I V S T J M
 M E H E L T E B J I R S R E E U S
 E G R E B R E H O R E M U V F L P
 X Y R E Y E T Y S K J E K I I E N
 S S E O J N X X E E T N E S S G A
 W D L A P E Y L F K S N L A K R P
 N E G J D T Y T E L H A U C S Ø I
 M G N W O T M Q S O I O J T R T S
 X A E U G U S B Q K N E S S I N R
 D P R C P G I V Y K H Y R D E R A
 U Y Y I C V R V L E R U D O L F M
 R O V S A L J H C R L U K A S R U
 D K M L D Ø R E K A K R E P P E P
 U E V U R S R O M J U L S S A L G
 J U L A F T E N L L A T N N A M G

Dette kryssordet skal du ikke sende inn. Derimot finner du alle løsningsordene til kryssordet skjult innimellom bokstavene til venstre. Noen kan leses riktig vei, noen må leses baklengs, noen står på skrå oppover, noen på skrå nedover - men de er der alle sammen! Står du helt fast, vil vi legge ut løsningene på internettsidene våre: <http://home.c2i.net/eggustav/menblad/>

Annonser

NB!

Endring på annonsen til
Vestby bibliotek!

Annonser

Aktiviteter i Vestby

* **Ungdomskoret ANGELOS**, kor for alle ungdom som er glad i å synge. Øver hver mandag i Vestby kirke. **Kontaktperson: Kari B. Jegstad tlf: 917 65 119**

* **Storfamiliesamlinger G2** – en søndag i måneden på Vestby menighetshus. Egne samlinger for barna, mens de voksne for høre foredrag/bibeltimer. Felles kveldsmat

Dette er et felles arrangement for hele prestegjeldet.

Datoer for vinteren: **20.jan., 10.feb.**

Begge gangene starter vi kl. 17.00.

Evt. Spørsmål kan rettes til Kirkekontoret på tlf: kl. 09.00 –14.00.

* **Normisjon** har sine møter siste torsdag i måneden kl. 19.30 på Vestby menighetshus.

Datoer for vinteren er : 31. jan, 28. febr.

Kontaktperson: Jan Helge Ljøstad, tlf: 64 95 21 27

* **Formiddagstreff** er det første mandagen i måneden kl. 11. 30 på Vestby menighetshus. Her er det besøk av sangere, musikere, annen underholdning, andakt, utlodning og veldig mye god mat, kaker og kaffe. Trenger du å bli hentet, ringer du bare Jørgen Aker samme dag det er treff, på tlf: 64 95 00 13. Datoer for vinteren: **7.jan, 4.feb, 4.mars.**

Kontaktperson: Marit Roos Hansen på tlf: mellom kl. 09.-14-00

Aktiviteter i Såner

* **Son Barnegospel** øver på Såner menighetssenter hver mandag. Har du lyst til å bli med å synge, ta kontakt med **Jorunn Nordstrand, tlf: 64 95 93 74.**

* **Søndagsskole** for barn 2-6 år starter opp på Såner menighetssenter på nyåret. Søndagsskolen er for alle barn i hele prestegjeldet. Vi starter kl. 11.00 og er ferdige kl. 12.00. **Kontaktperson: Bernt Andersson, tlf: 64 95 76 33.**

* **Indremisjon, Misjonsforeninger, Normisjon, sjømannsmisjon.** Ønsker du å vite noe om disse foreningene, ta da gjerne kontakt med Kirkekontoret på tlf: kl. 09. 00 – 14. 00.

* **Dans i kirkelig regi** – Breakdans, streetdans m.m. **Kontaktperson: Eli Lofthus, tlf: 64 95 70 38.**

* **Bønnesamlinger** på Såner menighetssenter hver torsdag kl. 19.00. Vi samles til bønn og lovsang. Første samling på nyåret er **10. januar.**

Kontaktpersoner: Jon Olav Kjærvik, tlf: 64 95 99 79 og Mare Birkeland, tlf: 64 95 89 88.

* **Misjonsforening** tilsluttet NMS har sine møter i private hjem. **Kontaktperson er Henny Wergeland, tlf: 64 95 08 02.**

Julekvelden på
Vestby Prestegård!!!!
Har du lyst til å hjelpe til?

2 frivillige ildsjeler ønsker å lage i stand juleaften for personer i alle aldre i kommunen.

- For første gang har du mulighet til å være frivillig medarbeider på selveste julekvelden fra kl 18.00 og utover.
- Det blir tradisjonell julefeiring med god norsk mat.
- Vi ønsker oss engasjerte frivillige som kan bidra med bl.a. praktisk hjelp, kanskje spiller du et instrument eller synger eller du kan bidra med noe annet.
- Ta kontakt med Frivillighets-sentralen 64 95 25 60 faks 64 95 20 98 e-post frvs@online.no

HJERTELIG TAKK
for all vennlig deltagelse
ved **Georg Johansens** bortgang.

*Solveig Johansen
med familie*

Lagskort

Forsiden vår er et av motivene på julekortene som Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag (NKSS) utgir. Originalen er laget av Olga Grimsmo Nilsen.

Lagskort selges av lokale student - og skolelag, og gjennom enkelte bokhandlere.

Overskuddet av salget går til Lagets arbeid, f.eks. de mange NyttÅrsLederKurs som arrangeres i nyttårs-helga.

Kortene kan også bestilles på Internett, www.nkss.no, der du i tillegg finner mye annet stoff om Laget.

SLEKTERS GANG

Døpte i Vestby

Hedda Victoria Aam Opheim

Johannes Amdahl

Maja Hammild Iuel

Amalie Hammild Iuel

Emilie Thorp

Anders Rikheim Fangel

Helene Beba

Amanda Gerd Berntzen

Frida Rudi

Kristian Elvedal Johansen (Elvebakken kirke)

stad

Hege Ruud og Tommy Christer Heitmann

Ragnhild Brækhus og Morten Kristiansen

Stina Østlund og Lars Edvardsen

Lisbeth Røbekk og Terje Christian

Tomte Larsen

Døde i Vestby

Harry Pettersen

Asbjørn Georg Adelsten

Johansen

Borghild Alexandersen

Asbjørg Rindal

Gudrun Josefine Johansen

Per Julseth

Helga Marie Henriksrud

Døpte i Såner

Viktoria Olsen Dæhlin

Georg Birkelid Christiansen

Jonas Bårdsen Haugvaldstad

Morten Fjeldstad Aune

Anna Lemme Kristiansen

Sander Greger Olsen

Mikal Manskow

Sigmund Grimsrud

Alexander Philip Angelsen

Isolde Larsen Le Pennec

Ida Mathea Flyen Olsen (Jeløy kirke)

Corinne Bakkehaugen Pettersen (Glemmen kirke)

Frida Svendsen (Nordby kirke)

Døpte i Hvitsten

Marit Emilie Becker

Alexander Holm Arnesen

Jørgen Føge Jensen Engeseth

Silje Torvik

Johanne Hareide

Døpte i Garder

Magnus Løken Presterud

Hedda Marie Kjølberg (Våler kirke)

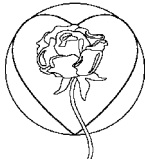
Alexander Michael Christensen (Kolbotn kirke)

Viet i Vestby

Elizabeth Louise Andersen og Colin Thomas Rawlinson (Kongsberg kirke)

Desirée Therese Nielsen og Odd

Ronald Larsen (Ås kirke)

Viet i Såner

Anne Merete Andersen og Hans-Jørgen Johansen (Kampen kirke)

Viet i Hvitsten

Elise Haugen og Stian Lundh Skaug-

T.S Jacobsens
begravelsesbyrå

Vestby og omegn
begravelsesbyrå

Moss begravel-
sesbyrå

VELKOMMEN TIL KIRKE

Gudstjenesteliste

Søndag 2. desember

Vestby kirke kl.11.00. Innsettelse av Marit Bekken som ny sokneprest v/Prost Knut Lein. Kirkekaffe. Vestby korforening synger. Of. menighetens dåpsarbeid.
Garder kirke kl.18.00. Kveldsgudstjeneste. Jørgen Christensen.

Søndag 9. desember

Vestby kirke kl.11.00. Gudstjeneste med dåp. Marit Bekken. Of. KIA. Kirkeskyss 64 95 06 04.
Såner kirke kl.11.00. Gudstjeneste med dåp. Fredrik Onstad Larsen. Of. Normisjon.

Søndag 16. desember

Såner kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Jon Norborg. Of. Menighetsarbeidet.

Julaften 24. desember

Såner kirke kl.14.00. Gudstjeneste. Fredrik Onstad Larsen. Sang ved Angelos. Of. Kirkens nødhjelp.
Hvitsten kirke kl.14.00. Gudstjeneste. Marit Bekken. Tone M. Brevik trompet. Of. Redd barna.
Såner kirke kl.16.00. Gudstjeneste. Jørgen Christensen. Tone M. Brevik trompet. Of. Kirkens nødhjelp.
Vestby kirke kl.16.00. Gudstjeneste. Fredrik Onstad Larsen. Sang ved Angelos. Of. Kirkens nødhjelp.
Garder kirke kl.16.00. Gudstjeneste. Marit Bekken. Of. Kirkens nødhjelp.

1.juledag 25. desember

Vestby kirke kl.11.00. Høytidsgudstjeneste. Jørgen Christensen. Of. Misjonsprosjekt i Ecuador.
Såner kirke kl.11.00. Høytidsgudstjeneste. Marit Bekken. Of. Sjømannsmisjonen.

2. juledag 26. desember

Hvitsten kirke kl.11.00. Gudstjeneste med dåp. Jørgen Christensen. Of. Kirkens nødhjelp. Kirkekaffe.

Søndag 30. desember

Såner kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Jon Norborg. Of. Menighetsarbeidet.

1. nyttårsdag 1.januar

Garder kirke kl.19.00. Kveldsgudstjeneste med nattverd. Jon Norborg.

Søndag 6. januar

Såner kirke kl.11.00. Familiegudstjeneste med dåp. Jørgen Christensen.
Vestby kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Fredrik Onstad Larsen.

Søndag 13. januar

Vestby kirke kl.11.00. Familiegudstjeneste med dåp. Marit Bekken.

Garder kirke kl.11.00. Gudstjeneste. Fredrik Onstad Larsen. Søndagsskole i Son.

Søndag 20. januar

Strømbråten kapell kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Jon Norborg. Søndagsskole.
Vestby menighetshus kl.17.00. Storfamiliesamling G2. Jørgen Christensen.

Søndag 27. januar

Såner kirke kl.11.00. Gudstjeneste med nattverd. Marit Bekken. Søndagsskole.
Vestby kirke kl.19.00. Kveldsgudstjeneste med nattverd. Marit Bekken.

Søndag 3. februar

Garder kirke kl.11.00. Familiegudstjeneste med dåp. Marit Bekken.
Hvitsten kirke kl.11.00. Gudstjeneste med dåp. Fredrik Onstad Larsen. Søndagsskole i Son.

Søndag 10. februar

Såner kirke kl.11.00. Gudstjeneste med dåp. Jørgen Christensen. Søndagsskole.
Vestby menighetshus kl.17.00. Storfamiliesamling G2. Marit Bekken.

Søndag 17. februar

Vestby kirke kl.11.00. Gudstjeneste med dåp. Fredrik Onstad Larsen.

FØLG MED I LOKALAVISENE FOR EVENTUELLE ENDRINGER!

Om ofring ikke er spesielt angitt, går takkeofferet til menighetens arbeid.

Vestby kirke har rullestolrampe og teleslynge.

Garder kirke har teleslynge.

KIRKESKYSS TIL VESTBY KIRKE

I vinter blir det tilbud om kirkeskyss følgende søndager :

9. des, 6. jan, 3. mars, 24. mars

Du som ønsker bilskyss til gudstjenesten, se etter i kirkeannonsen i Østlandets Blad eller Moss Avis. Der vil det stå et telefonnummer. Det er telefonen til den som er sjåfør den søndagen. Ring det enten dagen før eller samme morgen før kl. 10.00. Da blir du hentet – og kjørt hjem igjen etter gudstjenesten.

Velkommen til kirke, både du som er ny og du som er kirkevant !

Hilsen Vestby Menighetsråd

